

Milenium Obj.20,1-10

¹ I widziałem anioła zstępującego nieba, który miał klucz od otchłani i wielki łańcuch w swojej ręce. ² I pochwycił smoka, węża starodawnego, którym jest diabeł i szatan, i związał go na tysiąc lat. ³ I wrzucił go do otchłani, i zamknął ją, i położył nad nim pieczęć, aby już nie zwodził narodów, aż się dopełni owych tysiąc lat. Potem musi być wypuszczony na krótki czas. ⁴ I widziałem trony, i usiedli na nich ci, którym dano prawo sądu; widziałem też dusze tych, którzy zostali ścięci za to, że składali świadectwo o Jezusie i głosili Słowo Boże, oraz tych, którzy nie oddali pokłonu zwierzęciu ani posągowi jego i nie przyjęli znamienia na czoło i na rękę swoją. Ci ożyli i panowali z Chrystusem przez tysiąc lat. ⁵ Inni umarli nie ożyli, aż się dopełniło tysiąc lat. To jest pierwsze zmartwychwstanie. ⁶ Błogosławiony i święty ten, który ma udział w pierwszym zmartwychwstaniu; nad nimi druga śmierć nie ma mocy, lecz będą kapłanami Boga i Chrystusa i panować z nim będą przez tysiąc lat. ⁷ A gdy się dopełni tysiąc lat, wypuszczony zostanie szatan z więzienia swego ⁸ I wyjdzie, by zwieść narody, które są na czterech krańcach ziemi, Goga i Magoga, i zgromadzić je do boju; a liczba ich jak piasek morski. ⁹ I ruszyli na ziemię jak długa i szeroka, i otoczyli obóz świętych i miasto umiłowane. I spadł z nieba ogień, i pochłonął ich. ¹⁰ A diabeł, który ich zwodził, został wrzucony do jeziora z ognia i siarki, gdzie znajduje się też zwierzę i fałszywy prorok, i będą dręczeni dniami i nocą na wieki wieków. Obj. 20:1-10

Jedną z najbardziej kontrowersyjnych teorii eschatologicznych jest milenium, nazywany też tysiącletnim królestwem. Okres ten przypada pomiędzy porwaniem Kościoła. rządami antychrysta a powtórным przyjsciem Jezusa na ziemie i drugim zmartwychwstaniem na sąd ostateczny. Powodem kontrowersji jest dość skąpy materiał biblijny.

Funkcjonują trzy różne teorie na temat milenium: amilenistyczna, premilenistyczna i postmilenistyczna. Najbardziej popularna jest pierwsza i druga. Amileniści odrzucają milenium, traktują ten fragment alegorycznie. Jest to teoria oficjalna Kościoła Rzymskokatolickiego i ma swoich licznych zwolenników w protestantyzmie.

Premileniści wierzą w milenium, jako historyczny okres, który będzie pomiędzy pierwszym i drugim zmartwychwstaniem. Zwolennicy tej teorii uważają, że Jezus wraz porwanym kościołem będą sprawowali władzę nad światem po uwięzieniu antychrysta. Okres ten będzie trwał tysiąc lat. Wśród ewangelikalnych chrześcijan jest wielu zwolenników tej teorii.

Trzecią teorią jest posmilenizm. Zwolennicy tej teorii wierzą, że Jezus powróci i ustanowi 1000 letnie królestwa dopiero wtedy gdy Kościół doprowadzi świat do doskonałości. Teoria ta jest popularna w niektórych ruchach charyzmatycznych, jest też najmniej popularna.

Termin „milenium” pojawia się w Apokalipsie jedynie raz w dwudziestym rozdziale i nigdzie indziej w Biblii. W innych miejscach takie rozwiązanie jest sugerowane, choć sam termin milenium tam się nie pojawia.

Początek okresu zwanego milenium Obj.20,1-3

Nowa myśl rozpoczyna się od stwierdzenia „i widziałem ...”, kolejnego anioła, który ukazuje kolejny etap historii świata. Ten anioł przeraża trzymanymi akcesoriami. Ma w rękę

klucz do otchłani i łańcuch (w interlinii kajdany). Oba akcesoria kojarzą się z wykonywaniem kary na skazańcach. Anioł ten będzie pełnił funkcję strażnika więziennego i celem jego misji jest uwięzienie i związanie wroga Bożego na 1000 lat.

Antychryst i diabeł przegrali swoją batalię o wpływy a konsekwencją tego jest uwięzienie w otchłani na czas milenium. Siły ciemności przegrały wojnę z Bogiem a ich wojsko zostało pokonane w boju. Antychryst stał się jeńcem Boga. Diabeł został nazwany węzem starodawnym. Nawiązuje to do ogrodu Eden, gdzie właśnie wąż kusił Ewę i Adama doprowadzając światowego dramatu. Z winy węża-diabła ludzkość pogrążyła się w ciemności, nie miała siły, aby mu się przeciwstawić. Ten stan trwa do dzisiaj i zostanie zatrzymany, gdy anioł uwięzi diabła i jego polepczników w otchłani.

Jednocześnie jest tutaj realizacja najstarszego proroctwa biblijnego danego Adamowi i Ewie w ogrodzie Eden:

14. Wtedy rzekł Pan Bóg do węża: Ponieważ to uczyniłeś, będziesz przeklęty wśród wszelkiego bydła i wszelkiego dzikiego zwierza. Na brzuchu będziesz się czołgał i proch będziesz jadł po wszystkie dni życia swego! 15. I ustanowię nieprzyjaźń między tobą a kobietą, między twoim potomstwem a jej potomstwem; ono zdepcze ci głowę, a ty ukąsisz je w piętę. 1 Moj. 3:14-15

Kąsający diabeł kończy swoją misję, jest uwięziony, jego głowa została zmiażdżona pierwszy raz na Golgocie drugi raz, gdy siły ciemności zostały pokonane w Armagedonie i trzeci raz, gdy anioł uwięził diabła na tysiąc lat. Wydaje się, że świat bez diabła będzie o wiele ciekawszy i sprawiedliwszy, temu ma to udowodnić tysiącletnie królestwo.

Słowo diabeł tłumaczone jest też, jako oszczerca jest nazwą własną wroga Bożego i kusiciela. To diabeł, alegorycznie nazwany węzem, jest tym, który sprowadza na złą drogę i to on nadużywa słabą wolę człowieka do własnych celów. Słowo „szatan” to drugi synonim nazwy diabeł, to właśnie szatan doprowadził Joba na krawędź życia jedynie, dlatego, że chciał udowodnić Bogu interesowność wiary Joba. W milenium wpływy obu znikną.

Związanie na 1000 lat i wrzucenia diabła do czeluści – otchłani obrazuje likwidację wpływu sił ciemności na ludzkość. Od tego momentu siły ciemności nie będą mogły oddziaływać na decyzje jednostki, pokusa zniknie a jedyną osobą, jaka pozostanie na placu jest Bóg i Baranek z orszakiem zbawionych, czyli uczestnikami pierwszego zmartwychwstania. Możemy dostrzec w tym obrazie ważną prawdę dotyczącą diabła. Jego wpływ jest ogromny, ale ograniczony, w sumie to Bóg jest tym, który ogranicza jego działanie. W przypadku Joba widać do wyraźnie, przyzwolenie działania diabła nie dotyczy odebrania życia. W Nowym Testamencie możemy przeczytać o wierze, która stanowi płaszcz ochronny przed diabłem i jego wpływem, a pewność zbawienia i dzieło krzyża raz na zawsze odebrało moc działania diabła, który nadal może szkodzić, ale akt zbawienia z wiary i łaski skutecznie odbiera wszelkie argumenty diabła.

Anioł zamknął i opieczętował czeluść, w jakiej znalazł się antychryst wraz z siłami ciemności. Czy jednak wyeliminowanie diabła z wpływu na ludzi zmieni ludzkie serce? Są teksty biblijne, które mówią, że w tym okresie ludzie nadal będą grzeszyć, nasza zepsuta natura działa niezależnie od pokus diabelskich (Iz.65,20). Celem opieczętowania i uwięzienia sił ciemności jest ochrona narodów przed destrukcyjnym działaniem. Gdy zaś na krótko zostanie uwolniony po milenium sytuacja zamieszania i buntu przeciwko Bogu powróci ze zdwojoną siłą.

Milenium nie jest ostatecznym przeznaczeniem ludzkości, ale etapem na drodze do Nowej Jerozolimy, o jakiej Jan pisze w następnych rozdziałach.

Milenium, czyli 1000 lat Obj.20,4-6⁴⁶ⁱ

Werset czwarty ukazuje trony, na których zasiadają Bóg i Baranek, wspomniani wcześniej starcy oraz ci co otrzymali prawo rządzenia nadane tym, którzy dostąpili pierwszego zmartwychwstania. Uczestnicy pierwszego zmartwychwstania to:

- Męczennicy zabici za wiarę
- Misjonarze głoszący Słowo Boże
- Oraz ci, którzy nie oddali pokłonu zwierzęciu i posągowi i nie przyjęli znamienia (piętna) na czoło i na rękę swoją.

Wszystkie te kategorie mają wspólną cechę, są to osoby wierne Bogu Ojcu i Barankowi, ich życie jest świadectwem oddania sprawie Bożej aż do granic życia. Są to też osoby, które nie poszły na kompromis ze złem i diabłem, czyli nie przyjęły znamienia antychrysta na swoją rękę. Tymi osobami są osoby wierzące na wzór biblijny, odrzucające z wiary wszelkie grzeszne praktyki, odrzucające kult posągu i prowadzący życie bezkompromisowe. W okresie milenium do tej grupy nikt z żyjących nie zostanie dołączony, pozostali będą czekać na Sąd Ostateczny.

Życie w tym okresie toczyć się będzie „normalnie”, będą się rodzić dzieci, zakochani będą się żenić, ludzie będą pracować z tą różnicą, że pod osobistymi rządami Baranka ze zmartwychwstałym Kościołem. To będzie życie bez chorób, długowieczne i błogosławione przez Boga. Czy jednak takie warunki życia mogą zmienić zepsutą naturę człowieka? Raczej nie, gdy tylko ustanie czas uwięzienia diabła, zło powróci ze zdwojoną siłą, człowiek natychmiast odwróci się od Boga ku diabłu.

Życie w świecie milenium będzie dość uciążliwe dla nieodrodzonych w Chrystusie. Stosowanie Bożej sprawiedliwości dla wierzących jest oczywistością, ale dla nieodrodzonych może być nie do zniesienia. Oczekujemy sprawiedliwości, ale ta sprawiedliwość może być uciążliwa, gdy nas dotknie osobiście w tym nieoczekiwanym wymiarze. Świadomość obecności Bożej i rządów Boga nad światem wcale nie zmieniają serc ludzkich, tak jakby nam się wydawało. Świadczy o tym koniec okresu milenium, gdy ludzkość powtórzy bunt z ogrodu Eden i ponownie przyłączy się do diabła i jego grzesznych knoń. Jest to smutny finał!

Werset 5 tego rozdziału zawiera niezmiernie ciekawą informację. Okres milenium poprzedzać będzie powszechne zmartwychwstanie. Ono nie dotyczy większości tych, którzy nie wierzyli. Według Apokalipsy na drugie zmartwychwstanie czekać będą:

- Niewierzący z każdego okresu czasu
- Grzesznicy zasługujący na sąd ostateczny
- Zmarli w czasie milenium.

Milenium stanowi przedostatni okres historii ludzkości. Dopiero sąd ostateczny i Nowa Jerozolima stanowią wieczność dla zbawionych, a jezioro ogniste dla niezabawionych.

Istotne jest błogosławieństwo z wersetu 6. Stanowi to podsumowanie dotychczasowej treści. Błogosławiony, czyli szczęśliwy, wyróżniony przez Boga jest ten, kto dostąpił

⁴⁶ Więcej na ten temat napisałem w książce „Powróci Pan”, rozdział poświęcony milenium jest pod adresem: <http://tysnicki.binet.com.pl/ESCHATOLOGIA.pdf> str.34-40

przywileju pierwszego zmartwychwstania. Sytuacja tych osób jest wyjątkowa, gdyż nie dotyczy ich druga śmierć, a też zostaną oni kapłanami Boga i współrządzącymi w milenium.

Ta grupa spełnia Jezusową obietnicę zapisaną w Jan.5,24:

Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, kto słuca słowa mego i wierzy temu, który mnie posłał, ma żywot wieczny i nie stanie przed sądem, lecz przeszedł z śmierci do żywota.

Te słowa powinny być zachętą dla każdego do trwania przy wierze i Jezusie. Ważna informacja sąd ostateczny nie jest dla wszystkich, ale jedynie dla tych, którzy nie dostąpili pierwszego zmartwychwstania. Celem funkcjonowania tej grupy ludzkiej jest służenie Bogu, uwielbianie go przez całą wieczność, wywyższanie Boga, gdyż taka jest istota powołania kapłańskiego.

W czasie milenium funkcjonować będą trzy grupy ludzkie:

- Ci, którzy dostąpili pierwszego zmartwychwstania i będą rządzić z Jezusem przez 1000 lat.
- Aktualnie żyjący na ziemi w czasie milenium
- Oczekujący na drugie zmartwychwstanie i na sąd ostateczny. Do trzeciej grupy dołączą też zmarli w czasie milenium.

Ślady takiego myślenia możemy znaleźć w Starym jak i Nowym Testamencie. W Mat.24,37-44 ukazany jest obraz porwania kościoła, który doprowadzi do podziału na tych, co odeszli z Jezusem i pozostali na ziemi. Będzie to zdarzenie niespodziewane i zaskakujące wszystkich. W księdze Izajasza (Iz.65,27-25) mamy zapisany idealny obraz życia w świecie odrodzonym i przemienionym. W tej rzeczywistości nie będzie płaczu, skargi, będzie dobry urodzaj, długie życie, brak przemocy, choć nadal ludzie będą umierali i grzeszyli. Będzie to okres, gdy Bóg będzie bezpośrednio panował nad światem. Wydaje się, że Izajasz mówi tu o milenium.

Zakończenie milenium Obj.20,7-10

Tysiącletni królestwo zakończy się bolesnymi wydarzeniami. Z niewiadomych powodów diabeł opuści otchłań i uwolni się z więzów, aby ponownie oddziaływać na ludzkość. Natychmiast dojdzie do wielkiego zwiedzenia narodów. Być może ludzie nieodrodzeni będą mieli dość panowania Boga nad nimi a oferta diabła stanie się ponownie atrakcyjna. Diabeł zgromadzi przeciwko Jerozolimie – alegorycznym miejscu obecności Boga – narody z krańców świata. Zgromadzi te narody do walki ze świętymi i po raz kolejny przekona się, że z Bogiem wygrać się nie da.

Ciekawe, że po 1000 lat rządów Boga i Baranka nad światem natura ludzka nie uległa zmianie. Diabeł natychmiast po uwolnieniu odwraca ludzką uwagę od sprawiedliwości i Boga. Widzimy tutaj totalny sprzeciw wobec dobra i ukazuje się w pełnej krasie cała grzeszna natura człowieka. Jakże łatwo ulegamy pokusie grzechu, jak bardzo grzech jest atrakcyjny dla nas. Już dzisiaj grupy wzywające do akceptacji grzechu, obnoszące się ze swoją grzesznością są silniejsze niż grupy stojące po stronie sprawiedliwości i Boga. Dzisiaj w społeczeństwie łatwiej jest doprowadzić do akceptacji zła niż dobra, nawet pokusie zła ulegają rządy uważające siebie za chrześcijańskie.

W efekcie tego buntu pod wodzą diabła ponownie dojdzie do podziału świata na dwie grupy tych wiernych Bogu, którzy zgromadzili się wokół niego w mieście umiłowanym, domyślnie Jerozolimie a drugą grupę wrogów Boga, która wydaje się liczniejsza i silniejsza.

Wrogowie Boga ponownie otaczają obóz świętych i pełni buty mają zamiar rozprawić się z Bogiem raz na zawsze.

Od samego początku ten bunt jest skazany na porażkę. Jedyne pycha potrafi tak zaślepić oczy, że diabeł i jego ludzie nie dostrzegają mocy Bożej i władzy Boga nad światem. Ten bunt musi się zakończyć totalną porażką i po raz kolejny zwycięzcami okażą się ci, którzy trwają przy Bogu. Ogień z nieba niszczy wrogą Bogu armię. A diabeł ponownie ląduje w jeziorze ognia i siarki (werset 10) czyli tam gdzie jest biblijne piekło, miejsce wiecznej kary.

Wielki finał zbliża się szybko. Rozpoczyna się ostatecznym pokonaniem diabła i sił ciemności, oni już są w miejscu wiecznej karni i z tego miejsca nie ma już wyjścia do świata Bożego. Ich wpływy kończą się raz na zawsze. Następny fragment przeniesie nas do czasu sądu ostatecznego i nowego świata przeznaczonego dla świętych i zbawionych.

Jezus jest zwycięzcą i jego wierni są górą nad złem i diabłem. Tak kończy się historia starego świata. Dla nas ważne jest abyśmy znaleźli się w obozie świętych a nie w obozie diabła. Mamy jeszcze czas na decyzję przyłączenia się do Boga, jeśli tego jeszcze nie zrobiliśmy.